

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Actione VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO
CHRISTI
431.

omnibus in suam ſententiam pertractis, controuerſiam in iudicium hoc ſynodale deduxit. Quantumuis Iuuenali plures epiſcopi fauerent, Cyrillus tamen apoſtolicæ ſedis præfectura vicaria functus, reſtitit, atque vnicuique ſua iura ex Nicænorum Canonum præſcripto illibata conſeruauit, vt conſtat ex epiſtola Leonis 62. ad Maximum Antiochenum epiſcopum. Baronius anno 431. num. 98. & ſequen-
tibus.

ſcopus, cur & quo e- uentu ius metropoli- tani ſibi vè- dicare ſtu- duerit?

ACTIO NE VII.

Pridie Kalendas Septembris diſcuſſa eſt controuerſia inter Rhegi- num epiſcopum Conſtantix Cypri, & Ioannem Antiochenum, qui ſibi Cyprias eccleſias ſubdere moliebatur. Decretum fuit, ne Ioan- nes Cyprius, neve alii epiſcopi alias inuaderent eccleſias. Omnibus illis, quæ ad Neſtorii cauſam ſpectare videbantur plane abſolutis, ſa- croſancta Synodus per literas rogauit, vt epiſcopis iam mala vale- tudine & inopia laborantibus redeundi ad propria facultas conce- deretur.

Controuer- ſia inter Cy- pri & An- tiochiæ epi- ſcopos ſo- pita.

Verum dolo Candidiani comitis omnia ad nutum Neſtorii agen- tis, hæc, aliæque plures ſacroſancti Concilii epiſtolæ Conſtantinopo- lim miſæ, interceptæ ſunt. Cum vero eas dumtaxat epiſtolas impe- rator accepiſſet, quas Neſtoriani tranſmiſerant, ex ſilentio orthodoxæ Synodi, æquitatem cauſæ Neſtorianæ ſuſpicatus, per Palladium Ma- giſtrianum 3. Kalend. Auguſti ad præſides ſcripſit, ne quemquam epiſcoporum ad eccleſiam ſuam redire permittant. Palladius ad ſtu- dia Candidiani, Ioannis & Neſtorii abreptus, poſt traditas impera- toris literas tantam redeundi celeritatem præ ſe tulit, vt literas œcu- menicæ Synodi ad Theodoſium imperatorem ſcriptas, donec ab om- nibus ſubſcriberentur, expectare non poſſet. Cum itaque per Palla- dium ſuas literas mittere non potuiſſent, nec haberent cui tuto con- fiderent, commentum excogitarunt, vt tum has, tum aliarum om- nium exemplaria in arundinem inſerta, mitterent, per fidum ho- minem, in mendicum ipſo corporis habitu transformatum, & arun- dine, loco baculi vtentem. Hac ratione dum literæ orthodoxorum Conſtantinopolim delatæ eſſent, Dalmatius archimandrita, nulla fere de cauſa, etiam grauiffima, pedem e cella efferre ſolitus, voce di- uina commonitus, monachorum agminibus pſalmos & hymnos concinentibus ſe ducem præbuit, profectusque magna cum fiducia ad imperatorem, literas, quas acceperat, legit: mox ad populum & monachos in eccleſia res quæ Ephesi gerebantur aperuit. His auditis imperator conſeſſit, vt a Synodo Conſtantinopolim deſti- narentur epiſcopi, a quibus de rebus in Synodo geſtis certior redde- retur. Deputantur a Synodo epiſcopi, qui ſynodalia acta imperatori recenſerent. Verum imperator mendaciis ac fraudibus Irenæi comi- tis, & Acacii Berœenſis epiſcopi centeſimum ac decimum annum agentis auctoritate, in Cyrillum & Memnonem tamquam hæreti- cos & ſeditioſos concitatus, per Ioannem comitem ſcripto nuntiat, vt cum Neſtorio Cyrillus ac Memnon pari iudicio condemnati car- ceribus mancipientur. Quod cum Ioannes magno cum dolore or-
N n n iij

Epiſtola ſy- nodalis in- tercepta.

Imperator quid ad præſides ſcripſerit? Palladius li- teras Syno- dicas ad im- perat. ferre recuſat.

Mendicus quidam e- piſtolas Syn- odi arun- dini inſer- tas Con- ſtantinopo- lim deſerit.

Acta Con- cilii impe- ratori ſigni- ficantur per Dalmatiū.

Cyrillus & Memnon iuſſu impe- ratoris in- carceran- tur.

Clades imperii Theodosio accepta referatur.

thodoxorum executus fuisset, accidit interea, ut iusto Dei iudicio Romanorum exercitus in Africa sub Bonifacio & Aspare ducibus a Vandalis aliisque barbaris trucidaretur, qua occasione Alypius Constantinopolitanæ ecclesiæ clericus libellum offerens, ostendit imperatorem Cyrilli damnationem a schismaticis per odium & summam iniuriam pronuntiatam confirmando, grauissime non tantum peccare, diuinum numen hæcenus sibi propitium offendere, verum etiam totum imperium in summum discrimen pacis ac religionis propterea inducere. Imperator igitur acerrimo illo orthodoxorum libello expurgatus, & amissi in Africa exercitus numero perterrefactus, iussit septem ex utraque parte episcopos Constantinopoli conuenire.

Causa Nestorii Constantinopoli agitata.

Nestorio autem Epheso quo vellet, sine spe redeundi ad sedem Constantinopolitanam, abire permisit. Designati utrimque de iis, qui coram imperatore tractarent, commonitoria certa acceperunt. Orthodoxis a Concilio legitimo mandatum fuit, primo, ut pro Cyrilli & Memnonis liberatione instarent. Secundo, ut quæ pro recta fide aduersus Nestorii impietatem statuta essent, enarrarent. Tertio, ne cum Ioanne Antiocheno eiusque sequacibus prius communicarent, quam Nestorio anathema dixissent. Contra aduersarios & schismaticis a suo Conciliabulo commissum fuit, primo, ut coram imperatore & consistorio res fidei pertractent. Secundo, ut Cyrillum ex propriis scriptis de hæresi conuincant. Ad urbem cum venissent, fauore & studio Pulcheriæ sororis Augustæ, teste Leone epist. 39. & 45. contigit, ut catholicis in urbem intromissis, aduersarii, actis eorum contra Cyrillum & Memnonem, vniuersamque Synodum annullatis, ad propria redire iussi fuerint. Post libellos supplices ter quaterve ingeminatos obtinuerunt, ut Constantinopolim ingressi ad confutandum cum legatis Synodi œcumenicæ de duodecim Cyrilli capitibus, quæ ipsi hæretica esse proclamabant, admitterentur. Singulis congressibus conuictos, tandem cum amplius impii detegerentur, imperator dimisit, & ad propria reuerti mandauit, illo decreto addito, ut quod sacrosancta Synodus œcumenica contra Nestorium pronuntiaisset, vim obtineret: quodque in causa Ioannis Antiocheni constituisset, ne cum eo totius Syriæ episcopi a catholica ecclesia alienarentur, spe redintegrandæ pacis & concordæ, (quæ auctore Sixto pontifice, ut infra dicemus, obtenta est) suspenderetur. Cum itaque hæreticorum & schismaticorum factiosa quadrimestris rebellio hunc finem accepisset, iussu imperatoris, legati Synodi œcumenicæ, quinto mense post damnationem Nestorii, 8. die Nouembris, Maximianum vita monachum & ordine presbyterum, ecclesiæ Constantinopolitanæ episcopum ordinarunt. De quo postea, quæ sunt apud acta Concilii Ephesini edita, & Liberatum in breuiario cap. 7. ex cod. Antonii Augustini hæc extant apud Baron. num. 174. *Iussit autem his, qui de sancto & magno vniuersali Concilio erant, (nempe octo legatis missis) ingredi in ecclesiam & ordinare episcopum sanctæ ecclesiæ Constantinopolitanæ: quod etiam factum est. Ingressi autem ordinauerunt Maximianum episcopum. Et post hæc iussit imperator, omnes episcopos abire*

Decreta synodi Ephesinæ confirmata.

Maximianus Constantinopoli subrogatur Nestorio.

ANNO
 CHRISTI
 431.

Unumquemque in propriam regionem: & abierunt. Mansit hic Joannes Antiochenus episcopus, & qui cum eo erant, in se segregati existentes. Ingressus autem est Cyrillus episcopus Alexandriam Athyrtertia, & suscepit eum ciuitas cum multa excellentia gloria.

Cyrillus vero 3. Kalend. Nouembris Alexandriam reuersus, audita Maximiani ordinatione, ad legatos Synodi adhuc Constantinopoli commorantes gratulatoriam epistolam supra extantem scripsit.

Patres Concilii Ephesini cum imperatore & Maximiano, recens creato episcopo, Cælestino pontifici, tamquam prostrata hæreseos auctori per legationem deputatam plurimum gratulati fuerunt. Tunc salutatio angelica hoc additamentum, *Sancta Maria mater Dei ora pro nobis*, &c. accepisse creditur. Pulcheria vero Augusta templum insigne ad litus maris in honorem Dei genitricis extruxit. Nicephorus lib. 15. cap. 2. Sicque augustissima illa virgo, cui draco deterrimus laudes debitas inuidebat, amplioribus postmodum uocibus celebrata fuit. Theodosius cum se ab Irenæo illulum comperisset, exauctoratum in ordinem redegit. Eadem poena exauctorationis Candidianum, Palladium & Ioannem plexos fuisse, admodum est uerisimile. Nestorius cum quibusdam suæ factionis sectariis, cum sua peccata deflere, & tandem respiscere debuisset, aduersus veritatem catholicam, & Cyrilli capitula calamum armavit; sed frustra. Nam ea volumina, quæ in monasterio sancti Eupreprii apud Antiochiam relegatus maledice & contumeliose scripserat, iussu imperatoris ignibus tradita fuerunt. Hæc summatim ex actis Concilii Baron. anno 431. num. 179. vsque ad 184.

* *Basso & Antiocho consulibus.*] Hoc Concilium celebratum fuisse anno post consulatum Theodosii XIII. & Valentiniani III. pluribus in locis acta Concilii testantur. Vincentius Lirinensis in libro de profanis uocum nouitatibus, qui hac ætate vixit, de tempore huius Synodi ita scribit: *Ante triennium ferme in Asia apud Ephesum celebratum est Concilium uiris clarissimis Basso Antiochoque consulibus.* Idem sanctus Prosper in chronico, & Socrates lib. 7. cap. 34. indicant. Prædictus autem consulatus in annum Domini 431. qui est primus post consulatum Theodosii XIII. & Valentiniani III. incidit. Psellus, qui ponit solum interuallum annorum quadraginta inter secundam & tertiam Synodum; & Onuphrius qui annotauit hanc Synodum celebratam anno Domini 430. Theodosio XIII. & Valentiniano III. consulibus, quid secuti fuerint, non possum dicere, præsertim cum part. 2. actionis 1. initio, disertis uerbis legamus, Synodum inchoatam post consulatum Theodosii XIII. & Valentin. III. nisi dicamus eum putasse, Synodum eodem anno, quo indicta fuit, celebratam esse. Quo tempore autem Synodus indicta, quis terminus inchoandæ Synodi præstitutus fuerit, indicat epistola Theodosii & Valentiniani ad Cyrillum. De hac Synodo uide Liberati breuiarium a cap. 1. vsque ad 10. inclusiue. Socratem lib. 7. Euagrium lib. 1. Bellarminum lib. 1. de Conciliis cap. 5. Possuinum in apparatu sacro, uerbo *Ephesinum*.

De prostrata hæresi Nestoriana, Cælestino pontifici gratulatum est. Salutatio angelica additamentum quâdo accepit?

Irenæus & Candidianus exauctorantur.

Nestorii scripta cõburuntur.

Tempus habitum Concilii.

Psellus & Onuphrius redarguantur.